NEUVOSTON SUOSITUS,

annettu 11 päivänä heinäkuuta 2017,

Ranskan vuoden 2017 kansallisesta uudistusohjelmasta sekä samassa yhteydessä annettu Ranskan vuoden 2017 vakausohjelmaa koskeva neuvoston lausunto

(2017/C 261/09)

EUROOPAN UNIONIN NEUVOSTO, joka

ottaa huomioon Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen ja erityisesti sen 121 artiklan 2 kohdan ja 148 artiklan 4 kohdan,

ottaa huomioon julkisyhteisöjen rahoitusaseman valvonnan sekä talouspolitiikan valvonnan ja yhteensovittamisen tehostamisesta 7 päivänä heinäkuuta 1997 annetun neuvoston asetuksen (EY) N:o 1466/97 ([1]) ja erityisesti sen 5 artiklan 2 kohdan,

ottaa huomioon makrotalouden epätasapainon ennalta ehkäisemisestä ja korjaamisesta 16 päivänä marraskuuta 2011 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EU) N:o 1176/2011 ([2]) ja erityisesti sen 6 artiklan 1 kohdan,

ottaa huomioon Euroopan komission suosituksen,

ottaa huomioon Euroopan parlamentin päätöslauselmat,

ottaa huomioon Eurooppa-neuvoston päätelmät,

ottaa huomioon työllisyyskomitean lausunnon,

ottaa huomioon talous- ja rahoituskomitean lausunnon,

ottaa huomioon sosiaalisen suojelun komitean lausunnon,

ottaa huomioon talouspoliittisen komitean lausunnon,

sekä katsoo seuraavaa:

(1) Komissio hyväksyi 16 päivänä marraskuuta 2016 vuotuisen kasvuselvityksen, mikä aloitti vuoden 2017 talouspolitiikan eurooppalaisen ohjausjakson. Eurooppa-neuvosto vahvisti vuotuisen kasvuselvityksen ensisijaiset tavoitteet 9 ja 10 päivänä maaliskuuta 2017. Komissio hyväksyi 16 päivänä marraskuuta 2016 asetuksen (EU) N:o 1176/2011 perusteella varoitusmekanismia koskevan kertomuksen, jossa se katsoi, että Ranska kuuluu niihin jäsenvaltioihin, joista laadittaisiin perusteellinen tarkastelu. Samana päivänä komissio hyväksyi myös suosituksen neuvoston suositukseksi euroalueen talouspolitiikasta. Eurooppa-neuvosto vahvisti suosituksen 9 ja 10 päivänä maaliskuuta 2017. Neuvosto hyväksyi 21 päivänä maaliskuuta 2017 suosituksen euroalueen talouspolitiikasta, jäljempänä ”euroalueen suositus” ([3]).

(2) Koska Ranska kuuluu jäsenvaltioihin, joiden rahayksikkö on euro, ja koska taloudet ovat talous- ja rahaliitossa vahvasti yhteydessä toisiinsa, Ranskan olisi varmistettava, että jäljempänä esitettävistä suosituksista 1–4 ilmenevä euroalueen suositus pannaan täytäntöön täysimääräisesti ja oikea-aikaisesti.

(3) Ranskaa koskeva vuoden 2017 maaraportti julkaistiin 22 päivänä helmikuuta 2017. Siinä arvioitiin Ranskan edistymistä neuvoston 12 päivänä heinäkuuta 2016 hyväksymien maakohtaisten suositusten noudattamisessa, aiempina vuosina annettujen maakohtaisten suositusten noudattamisessa ja sen kansallisten Eurooppa 2020 -tavoitteiden saavuttamisessa. Lisäksi siihen sisältyi asetuksen (EU) N:o 1176/2011 5 artiklan nojalla laadittu perusteellinen tarkastelu, jonka tulokset julkaistiin samaten 22 päivänä helmikuuta 2017. Komissio päätteli analyysinsa perusteella, että Ranskan makrotaloudessa on liiallisia epätasapainoja. Ranskan kilpailukyky on heikko, minkä lisäksi julkinen velka on suuri ja kasvaa edelleen, kun taas tuottavuuden kasvu on hidasta. On erityisen tärkeää toteuttaa toimia, joilla voidaan pienentää Ranskan talouteen, ja kun otetaan huomioon sen suuruusluokka ja rajatylittävä merkitys, myös talous- ja rahaliittoon kohdistuvien haittavaikutusten riskiä.

([1]) EYVL L 209, 2.8.1997, s. 1.
([2]) EUVL L 306, 23.11.2011, s. 25.
([3]) EUVL C 92, 24.3.2017, s. 1.

(4) Ranska toimitti vuoden 2017 kansallisen uudistusohjelmansa ja vuoden 2017 vakausohjelmansa 28 päivänä huhtikuuta 2017. Ohjelmat on arvioitu samaan aikaan, jotta niiden keskinäiset yhteydet on voitu ottaa huomioon.

(5) Kauden 2014–2020 Euroopan rakenne- ja investointirahastojen (ERI-rahastot) ohjelmasuunnittelussa on otettu huomioon asiaankuuluvat maakohtaiset suositukset. Kuten Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EU) N:o 1303/2013 ([1]) 23 artiklassa säädetään, komissio voi pyytää jäsenvaltiota tarkastelemaan uudelleen kumppanuussopimustaan ja asiaankuuluvia ohjelmiaan ja esittämään niihin muutoksia, kun tämä on tarpeen asiaankuuluvien neuvoston suositusten täytäntöönpanon tukemiseksi. Komissio on antanut tarkempaa tietoa kyseisen säännöksen hyödyntämisestä ohjeissa sellaisten toimenpiteiden soveltamiselle, joilla ERI-rahastojen vaikuttavuus kytketään talouden tehokkaaseen ohjaukseen ja hallintaan.

(6) Ranskaan sovelletaan vakaus- ja kasvusopimuksen korjaavaa osiota. Hallitus suunnittelee vuoden 2017 vakausohjelmassaan liiallisen alijäämän korjaamista vuonna 2017 neuvoston 10 päivänä maaliskuuta 2015 antaman suosituksen mukaisesti liiallisia alijäämiä koskevassa menettelyssä, niin että julkisen talouden alijäämä olisi 2,8 prosenttia suhteessa BKT:hen. Julkisen talouden alijäämän suunnitellaan supistuvan edelleen 1,3 prosenttiin suhteessa BKT:hen vuonna 2020. Julkisen talouden keskipitkän aikavälin tavoitteena oleva 0,4 prosentin rakenteellinen alijäämä suhteessa BKT:hen on tarkoitus saavuttaa viimeistään vuonna 2019. Uudelleenlasketun ([2]) rakenteellisen rahoitusaseman ennustetaan kuitenkin olevan - 1,2 prosenttia suhteessa BKT:hen vuonna 2020, jolloin julkisen talouden keskipitkän aikavälin tavoitetta ei saavutettaisi ohjelmakaudella. Vuoden 2017 vakausohjelman mukaan julkisen talouden velan odotetaan supistuvan 95,9 prosentista suhteessa BKT:hen vuonna 2018 93,1 prosenttiin suhteessa BKT:hen vuonna 2020. Näiden julkisen talouden kehitysarvioiden perustana oleva makrotalouden skenaario on uskottava. Toimenpiteitä, joita tarvitaan tukemaan suunniteltujen alijäämätavoitteiden saavuttamista vuodesta 2018 eteenpäin, ei kuitenkaan ole vielä riittävästi täsmennetty.

(7) Neuvosto suositti 10 päivänä maaliskuuta 2015, että Ranska lopettaa liiallisen alijäämän tilanteen viimeistään vuonna 2017 ja pyrkii siihen, että julkisen talouden alijäämä on 2,8 prosenttia suhteessa BKT:hen, mikä vastaa rakenteellisen rahoitusaseman paranemista 0,9 prosentilla suhteessa BKT:hen vuonna 2017. Komission kevään 2017 talousennusteen perusteella odotetaan, että julkisen talouden alijäämä on perussopimuksessa asetetun viitearvon mukaisesti 3,0 prosenttia suhteessa BKT:hen, mutta suurempi kuin neuvoston suosittama tavoite. Jos politiikka säilyy muuttumattomana, alijäämän odotetaan vuonna 2018 olevan 3,2 prosenttia suhteessa BKT:hen. Se on enemmän kuin perussopimuksessa asetettu viitearvo ja viittaa siihen, että liiallisen alijäämän kestävään korjaamiseen liittyy riskejä. Myöskään suositetun julkisen talouden sopeutuksen ei ennusteta toteutuvan liiallista alijäämää koskevan menettelyn aikana, koska Ranskan noudattama vakauttamisstrategia perustuu ensisijaisesti suhdannetilanteen paranemiseen ja matalan korkotason säilymiseen. Viranomaiset eivät kuitenkaan voi vaikuttaa näihin tekijöihin.

(8) Jos liiallisen alijäämän korjaaminen toteutuu lopulta vuonna 2018 oikea-aikaisesti ja kestävällä tavalla, Ranskaan aletaan soveltaa vakaus- ja kasvusopimuksen ennaltaehkäisevää osiota ja väliaikaista velkasääntöä. Julkisen talouden tilanteen ja erityisesti velkatason perusteella Ranskan odotetaan vuonna 2018 jatkavan sopeutusta kohti julkisen talouden keskipitkän aikavälin tavoitetta, joka on 0,4 prosentin rakenteellinen alijäämä suhteessa BKT:hen. Vakaus- ja kasvusopimuksen mukaisen yhteisesti sovitun matriisin mukainen sopeutus tarkoittaa vaatimusta, jonka mukaan nettomääräisten julkisten perusmenojen nimellinen kasvu ([3]) ei ole yli 1,2 prosenttia vuonna 2018. Tällöin vuotuinen rakenteellinen sopeutus olisi 0,6 prosenttia suhteessa BKT:hen. Jos politiikka säilyy muuttumattomana, on vaarana, että tästä vaatimuksesta poiketaan merkittävästi vuonna 2018. On myös vaarana, että Ranska ei noudata väliaikaista velkasääntöä vuonna 2018, koska rakenteellisen rahoitusaseman ennakoidaan heikkenevän 0,5 prosenttia suhteessa BKT:hen, kun lineaarisen rakenteellisen vähimmäissopeutuksen noudattaminen vaatisi sen vahvistumista 0,4 prosenttia suhteessa BKT:hen. Kaiken kaikkiaan neuvosto katsoo, että Ranskan on oltava valmis toteuttamaan lisätoimia, joilla varmistetaan vaatimusten noudattaminen vuonna 2017, ja että vuodesta 2018 alkaen tarvitaan lisätoimia, jotta vakaus- ja kasvusopimuksen määräyksiä voidaan noudattaa. Kuten asetuksessa (EY) N:o 1466/97 säädetään, talousarviosuunnitelmien ja julkisen talouden toteutuman arvioinnissa olisi kuitenkin

([1]) Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EU) N:o 1303/2013, annettu 17 päivänä joulukuuta 2013, Euroopan aluekehitysrahastoa, Euroopan sosiaalirahastoa, koheesiorahastoa, Euroopan maaseudun kehittämisen maatalousrahastoa ja Euroopan meri- ja kalatalousrahastoa koskevista yhteisistä säännöksistä sekä Euroopan aluekehitysrahastoa, Euroopan sosiaalirahastoa, koheesiorahastoa ja Euroopan meri- ja kalatalousrahastoa koskevista yleisistä säännöksistä sekä neuvoston asetuksen (EY) N:o 1083/2006 kumoamisesta (EUVL L 347, 20.12.2013, s. 320).

([2]) Suhdannetasoitettu rahoitusasema ilman kertaluonteisia ja muita väliaikaisia toimenpiteitä, komission yksiköiden uudelleen laskemana yhteisesti sovittuja menetelmiä käyttäen.

([3]) Nettomääräisillä julkisilla menoilla tarkoitetaan julkisia kokonaismenoja ilman korkomenoja, ilman unionin ohjelmista aiheutuvia menoja, jotka korvataan täysin unionin varoista saatavilla tuloilla, ja ilman ei-päätösperäisiä muutoksia työttömyysetuusmenoissa. Kansallisesti rahoitettu kiinteän pääoman bruttomuodostus tasoitetaan neljälle vuodelle. Päätösperäiset tulopuolen toimenpiteet ja lakisääteiset tulojen lisäykset otetaan huomioon. Meno- ja tulopuolen kertaluonteiset toimenpiteet kuittaavat toisensa.

otettava huomioon jäsenvaltion rahoitusasema suhdanteet huomioiden. Kuten näihin maakohtaisiin suosituksiin liittyvässä komission tiedonannossa vuoden 2017 eurooppalaisesta ohjausjaksosta todetaan, vuoden 2018 alustavan talousarviosuunnitelman arvioinnissa ja sen jälkeen julkisen talouden vuoden 2018 toteutuman arvioinnissa on otettava asianmukaisella tavalla huomioon, että tavoitteena on saavuttaa sellainen finanssipolitiikan viritys, joka osaltaan sekä vahvistaa meneillään olevaa talouden elpymistä että varmistaa Ranskan julkisen talouden kestävyyden. Tässä yhteydessä neuvosto panee merkille, että komissio aikoo tehdä kokonaisarvioinnin asetuksen (EY) N:o 1466/97 mukaisesti, ottaen erityisesti huomioon Ranskan suhdannetilanteen.

(9) Ranskan julkiset menot suhteessa BKT:hen kuuluvat unionin suurimpiin. Menosuhteen ennakoidaan nousevan 56,2 prosenttiin suhteessa BKT:hen vuonna 2017, mikä on 9,7 prosenttiyksikköä suurempi kuin unionissa. Ranska on noudattanut vakauttamisstrategiaa, jossa menojen rajoittaminen on perustunut pääasiassa korkojen alenemiseen ja julkisten investointien leikkaamiseen. On kuitenkin epätodennäköistä, että matala korkotaso säilyy keskipitkällä aikavälillä, ja tuotannollisten julkisten investointien leikkaukset voivat heikentää tulevaa taloudellista potentiaalia. Sen sijaan menojen uudelleenarviointien yhteydessä on määritetty useita mahdollisia tehokkuushyötyjä, joita ei ole toteutettu. Menojen uudelleenarviointien yhteydessä on määritetty vain pieni osa (alle 2 prosenttia) vuosiksi 2015–2017 suunnitelluista yli 50 miljardin euron kokonaissäästöistä. Niistä on kuitenkin toteutettu vuoden 2016 talousarviossa vain osa, kun taas vuoden 2017 talousarviolakiin sisältyvät toimenpiteet perustuvat jo vuonna 2015 tehtyyn menojen uudelleenarviointiin. Menojen uudelleenarviointiin perustuvia säästöjä voitaisiin lisätä merkittävästi laajentamalla tarkasteltavia menoaloja ja laatimalla monivuotinen strategia, jonka mukaisesti määritetyt säästöt muunnettaisiin konkreettisiksi talousarviotoimenpiteiksi.

(10) Korkeat sosiaaliturvamaksut yhdessä korkean veroasteen kanssa rasittavat yrityksiä ja voivat olla esteenä yksityisille investoinneille ja heikentää yritysten kasvua ja vähentää uusien työntekijöiden palkkaamista. Työvoimakustannusten alentamiseen tähtäävien politiikkatoimien toteuttamista on jatkettu, ja huhtikuussa 2016 alkoi toinen vaihe työnantajien sosiaaliturvamaksujen alentamisessa osana vastuu- ja solidaarisuussopimusta. Lisäksi hallitus on korottanut kilpailukyvyn ja työllisyyden tukemista koskevaa verohyvitystä (CICE) 6 prosentista 7 prosenttiin vuonna 2017. Näillä verokiilan kaventamiseen tähtäävillä toimilla on parannettu Ranskan kilpailukykyä jo vuodesta 2013, mutta niiden avulla ei ole vielä pystytty kattamaan aiempaa kilpailukyvyn heikkenemistä. Vuonna 2015 työnantajien sosiaaliturvamaksut olivat Ranskassa keskipalkkatasolla edelleen unionin suurimmat, kun tarkastellaan niiden osuutta työnantajan kaikista työvoimakustannuksista, vaikka niitä on jo vähennetty. Näitä toimenpiteitä koskevissa viimeaikaisissa arvioinneissa on korostettu niiden myönteistä vaikutusta työllisyyteen ja yritysten voittomarginaaleihin. Lisäarvioinnit ovat kuitenkin tarpeen, jotta voidaan selvittää perusteellisesti niiden vaikutus palkkoihin, investointeihin, työllisyyteen ja yritysten marginaaleihin. Viimeaikaisten arviointien perusteella näyttäisi myös siltä, että työvoimakustannusten alentamiseen tähtäävien järjestelmien vaikutus työllisyyteen ja investointeihin voitaisiin maksimoida yhdistämällä eri järjestelmät ja muuttamalla ne pysyviksi sosiaaliturvamaksujen alennuksiksi.

(11) Keskimääräinen efektiivinen yritysveroaste oli 1 päivänä heinäkuuta 2016 38,4 prosenttia, mikä on unionin korkein. Myös muut tuotantoverot ovat erityisen korkeat. Ranska on kuitenkin toteuttanut toimenpiteitä, joilla yritysten lakisääteinen veroaste alennetaan 28 prosenttiin vuonna 2020. Samalla kulutukseen kohdistuva verorasitus on kevyempi kuin muissa jäsenvaltioissa. Vuonna 2014 Ranska oli unionissa sijalla 27, kun tarkastellaan kulutusverotulojen osuutta kokonaisverotuloista. Ranskan arvonlisäverojärjestelmässä yleinen verokanta on keskitasoa, ja matalan alennetun verokannan veropohja on laaja. Monimutkainen verojärjestelmä saattaa muodostaa esteen toimivalle liiketoimintaympäristölle. Ranskassa verorasitus on suuri, sillä vaikka veroihin liittyy monia huojennuksia ja alennettuja verokantoja, eri verojärjestelmien suuri määrä lisää niiden noudattamisesta aiheutuvia kustannuksia ja epävarmuutta erityisesti yrityksille. Veromenojen kokonaismäärä on Ranskassa huomattava, yli 3 prosenttia suhteessa BKT:hen. Myös veroviranomaisille veronkannosta aiheutuvat hallintokustannukset ovat korkeat ja ylittävät unionin keskiarvon.

(12) Vuonna 2016 työttömyysaste laski 10,1 prosenttiin. Työttömyys on yleisempää nuorten, matalan osaamistason työntekijöiden ja unionin ulkopuolella syntyneiden keskuudessa. Parhaillaan toteutettavilla hallintouudistuksilla on olennainen merkitys koulutusmahdollisuuksien mukauttamisessa työllisyysnäkymiin ja talouden tarpeisiin. Toisaalta työnhakijoilla, vähemmän koulutetuilla työntekijöillä ja pk-yritysten työntekijöillä on jatkuvasti vaikeuksia päästä koulutukseen. Jotta voitaisiin varmistaa heidän osallistumisensa ja annetun koulutuksen merkityksellisyys, voi olla tarpeen lujittaa voimassa olevia toimenpiteitä ja tasapainottaa resursseja. Nuorilla ja erityisesti vähiten koulutetuilla nuorilla on edelleen vaikeuksia päästä työmarkkinoille. Tässä tilanteessa toimet oppisopimuskoulutuksen tukemiseksi ovat toistaiseksi tuottaneet hyviä tuloksia. Tarjolla oleva ammatillinen peruskoulutus ei kuitenkaan erityisesti koulupohjaisena ja tietyillä palvelualoilla tarjoa riittävästi työllistymismahdollisuuksia. Lisäksi heikom-

mista lähtökohdista tulevat oppilaat ohjataan muita useammin ammatilliseen peruskoulutukseen, mikä on myös useimmissa tapauksissa selitys koulutuksen keskeyttämiseen. Tämä pahentaa koulutuksen suurta epätasa-arvoisuutta. Sosioekonomisen aseman vaikutus opiskelijoiden koulutustuloksiin on OECD:n suurin.

(13) Vuonna 2016 vain 54,5 prosenttia EU:n ulkopuolella syntyneistä työikäisistä oli työelämässä. EU:n ulkopuolella syntyneiden naisten työllisyysaste (45,4 prosenttia) oli unionin alhaisimpia. Vuonna 2016 EU:n ulkopuolella ja Ranskassa syntyneiden välinen työllisyysero kasvoi 17,5 prosenttiyksikköön (naisilla 23,7 prosenttiyksikköön). EU:n ulkopuolella syntyneiden heikko työllisyys heikentää kokonaistyöllisyysastetta ja kertoo työvoiman kroonisesta alikäytöstä. Kaikkia toisen sukupolven maahanmuuttajien heikkoja työllisyystuloksia ei myöskään voida selittää ikään, koulutukseen tai osaamistasoon liittyvillä eroilla. Lisäksi koulutustulosten erot ovat pysyviä, sillä toisen sukupolven maahanmuuttajat ovat onnistuneet kaventamaan niitä vain osittain. Puuttuminen tähän haasteeseen edellyttää kattavaa strategiaa, johon sisältyy muun muassa kielitaitoa, osaamisen täydentämistä ja ammattikoulutusta koskevia erityistoimenpiteitä sekä työvoimaneuvontaa ja muita kohdennettuja aktiivisen työvoimapolitiikan toimenpiteitä. Palvelujen tosiasiallinen saatavuus on keskeistä työvoimaosuuden parantamisessa, samoin kuin toimet sellaisten syrjivien käytäntöjen poistamiseksi, jotka vaikeuttavat EU:n ulkopuolella syntyneiden ja toisen sukupolven maahanmuuttajien työllistämistä.

(14) Ranskan vähimmäispalkka on seurannut indeksointisääntöjä vuodesta 2013. Kun inflaatio ja myös palkkojen nousu on ollut hidasta, vähimmäispalkka on noussut viitepalkkoja vähemmän. Vaikka vähimmäispalkka on mediaanipalkkaan verrattuna suuri, vapautukset sosiaaliturvamaksuista ovat vähentäneet työvoimakustannuksia vähimmäispalkkatasolla. Vähimmäispalkan korotukset johtavat palkankorotuksiin useimmissa työntekijäryhmissä ja vaarana on palkkaerojen kaventuminen ylöspäin. Vaikka vähimmäispalkan indeksointi on työntekijöiden ostovoiman säilyttämisen kannalta tärkeää, nykyinen indeksointimekanismi saattaa osaltaan viivyttää yleistä palkkasopeutusta. Lisäksi vallitsevana korkean työttömyyden aikana on vaarana, että työvoimakustannukset vaikeuttavat vähimmäispalkkatasolla matalan osaamistason työntekijöiden työllistymistä. Riippumattomien asiantuntijoiden ryhmä arvioi vuosittain Ranskan vähimmäispalkkaa ja antaa sen kehityksestä ei-sitovia lausuntoja. Ryhmän suosituksia vähimmäispalkan satunnaiskorotuksista on tähän asti aina noudatettu, ja sillä on merkittävä rooli tällaisten korotusten käytön valvonnassa.

(15) Elokuussa 2016 Ranskassa annettiin työvoimaa, työmarkkinaosapuolten vuoropuhelua ja uraväyliä koskeva laki, johon sisältyvillä toimenpiteillä pyritään parantamaan yritysten kykyä sopeutua suhdannevaihteluihin ja vähentämään työmarkkinoiden segmentoitumista. Laissa täsmennetään taloudellisista syistä tapahtuviin irtisanomisiin sovellettavia sääntöjä, laajennetaan keskeisten yritystason sopimusten soveltamisalaa ja tehostetaan työehtosopimusneuvotteluja. Pitkään korkeana pysytellyt työttömyysaste rasittaa työttömyysetuusjärjestelmän kestävyyttä. Työmarkkinaosapuolet hyväksyivät sen vuoksi maaliskuussa 2017 uuden työttömyysetuuksia koskevan sopimuksen, jonka hallitus on vahvistanut. Sen nojalla vuotuista alijäämää on tarkoitus supistaa 1,2 miljardilla eurolla.

(16) Vaikka Ranska on parantanut sääntelyn tuloksellisuutta kokonaisuutena, liiketoimintaympäristö on suurimpiin kilpailijoihin verrattuna edelleen keskitasoa. Jatkuvista yksinkertaistamispyrkimyksistä huolimatta yrityksiä rasittavat edelleen sääntelyn suuri määrä ja lainsäädännön nopea muuttuminen. Tämä on yksi suurimmista yksityisten investointien esteistä. Ranskassa on pyritty vähentämään yritysten byrokratiaa yksinkertaistamisohjelman avulla, mutta viidesosaa ennen vuotta 2016 hyväksytyistä toimenpiteistä ei ollut edelleenkään toukokuuhun 2017 mennessä pantu täytäntöön. Samaan aikaan kynnysarvot rajoittavat edelleen yritysten kasvua, mikä heikentää niiden taloudellista ja markkinakehitystä. Koska yritysten sosiaaliturva- ja verovelvollisuudet kasvavat, kun työntekijöiden määrä ylittää tietyn tason, yritykset eivät ole halukkaita laajentumaan niin, että ne voisivat harjoittaa vientiä ja innovointia. Nämä kynnysarvot voivat myös heikentää yritysten tuottavuutta, kilpailukykyä ja kansainvälistymistä. Kokemusten perusteella erityisesti 10 ja 50 työntekijän kynnysarvot aiheuttavat työnantajille suuria kustannuksia. Ranskan taloudessa onkin suhteettoman vähän nämä raja-arvot ylittäviä yrityksiä, mikä osoittaa, että ilmiöt ovat sidoksissa toisiinsa.

(17) Palveluissa kilpailu on vilkastunut useilla sektoreilla, mutta eräillä taloudellisesti tärkeillä sektoreilla, kuten kirjanpidon, arkkitehtuurin, kotihoivapalvelujen, majoitus- ja ravitsemuspalvelujen sekä taksipalvelujen ja yksityisten vuokra-autopalvelujen alalla, kilpailu on edelleen vähäistä ja/tai sääntelystä johtuvia esteitä on paljon. Näihin palveluihin liittyy edelleen esteitä, erityisesti liiallisia sääntelyvaatimuksia, jotka jarruttavat alalle tuloa tai vähentävät tehokasta kilpailua. Näiden esteiden vähentäminen voisi antaa nykyisille tai uusille yrityksille mahdollisuuden parantaa kilpailukykyään ja/tai päästä markkinoille uuden teknologisen ja digitaalisen kehityksen avulla. Kuluttajat

hyötyisivät, kun hinnat alenisivat ja palvelujen laatu paranisi. Tätä varten komissio käynnisti tammikuussa 2017 osana palvelumarkkinoiden esteiden poistamista koskevaa toimenpidepakettia keskinäisen arvioinnin, jonka puitteissa jäsenvaltioita kehotetaan selvittämään, mitkä esteet rajoittavat pääsyä tiettyihin ammatteihin.

(18) Ranskassa innovointi ei yllä Euroopan innovointijohtajien tasolle. Innovointitoiminta on monimutkaista ja yleinen koordinointi haasteellista. Ero innovointiin myönnetyn julkisen tuen määrän ja Ranskan keskinkertaisen innovaatiosuorituskyvyn välillä herättää kysymyksiä julkisten tukimekanismien tehokkuudesta. Etenkin yhteistyötä julkisten tutkimuslaitosten ja yritysten välillä olisi varaa parantaa, sillä nyt se heikentää innovointijärjestelmän taloudellisia tuloksia.

(19) Komissio on vuoden 2017 talouspolitiikan eurooppalaisen ohjausjakson osana tehnyt kattavan analyysin Ranskan talouspolitiikasta ja julkaissut sen vuoden 2017 maaraportissa. Se on arvioinut myös vuoden 2017 vakausohjelman ja vuoden 2017 kansallisen uudistusohjelman sekä jatkotoimenpiteet, joita on toteutettu Ranskalle viime vuosina annettujen suositusten noudattamiseksi. Se on ottanut huomioon ohjelmien ja jatkotoimenpiteiden merkityksen Ranskan finanssipolitiikan sekä sosiaali- ja talouspolitiikan kestävyyden kannalta mutta myös sen, ovatko ne unionin sääntöjen ja ohjeiden mukaisia, koska unionin yleistä talouden ohjausta on tarpeen vahvistaa antamalla unionin tason panos tuleviin kansallisiin päätöksiin.

(20) Neuvosto on tutkinut vuoden 2017 vakausohjelman tämän arvioinnin perusteella, ja sen lausunto ([1]) ilmenee erityisesti jäljempänä esitettävästä suosituksesta 1.

(21) Neuvosto on tutkinut vuoden 2017 kansallisen uudistusohjelman ja vuoden 2017 vakausohjelman komission perusteellisen tarkastelun ja tämän arvioinnin perusteella. Asetuksen (EU) N:o 1176/2011 6 artiklan nojalla annetut neuvoston suositukset ilmenevät jäljempänä esitettävistä suosituksista 1–4,

SUOSITTAA, että Ranska toteuttaa vuosina 2017 ja 2018 toimia, joilla se

1. varmistaa, että neuvoston 10 päivänä maaliskuuta 2015 antamaa suositusta noudatetaan liiallisia alijäämiä koskevassa menettelyssä; pyrkii toteuttamaan merkittäviä julkisen talouden sopeutustoimia vuonna 2018 vakaus- ja kasvusopimuksen ennaltaehkäisevän osion vaatimusten mukaisesti ja ottaen huomioon tarpeen vahvistaa meneillään olevaa talouden elpymistä ja varmistaa Ranskan julkisen talouden kestävyys; arvioi menoeriä kattavasti uudelleen, jotta tehokkuushyödyistä saadaan aikaan säästöjä;

2. yhdistää työvoimakustannusten vähentämiseen tähtääviä toimenpiteitä, jotta niistä saadaan mahdollisimman suuri teho budjettineutraalilla tavalla ja voidaan lisätä niiden vaikutusta työllisyyteen ja investointeihin; laajentaa kokonaisveropohjaa ja toteuttaa lisätoimia yritysten lakisääteisen veroasteen alentamiseksi suunnitellusti;

3. helpottaa erityisesti vähemmän koulutettujen ja maahanmuuttajataustaisten työnhakijoiden pääsyä työmarkkinoille muun muassa tarkistamalla ammatillisen koulutuksen järjestelmää; huolehtii siitä, että vähimmäispalkka kehittyy johdonmukaisesti työpaikkojen luomisen ja kilpailukyvyn kanssa;

4. keventää edelleen yritysten sääntelyrasitusta muun muassa yksinkertaistamisohjelmaa jatkamalla; jatkaa kilpailun esteiden poistamista palvelualalla, myös yrityspalvelujen ja säänneltyjen ammattien osalta; yksinkertaistaa ja parantaa innovoinnin edistämiseksi tarkoitettuja julkisia tukijärjestelmiä.

Tehty Brysselissä 11 päivänä heinäkuuta 2017.

Neuvoston puolesta

Puheenjohtaja

T. TÕNISTE

([1]) Asetuksen (EY) N:o 1466/97 5 artiklan 2 kohdan mukaisesti.